

andre rige lande også – det må Japan også, det må Australien også, det må Canada også osv.

Vi er jo f.eks. også kommet med et forslag om en afgift på bunker fuel til fly og til skibe. Det vil faktisk have den fordel, at der hvert år vil komme adskillige milliarder ind i kassen, uden at man skal ud og love ulandene en eller anden bestemt procentdel af ens bruttonationalprodukt, for det har ulandene af gode grunde ikke ret stor tillid til. For de har alt for tit oplevet, at man lovede dem noget ved de fine konferencer, men at de aldrig så pengene, i hvert fald ikke fra de fleste rige lande. Der er jo kun lige en håndfuld eller to af landene, der nogen sinde har levet op til 0,7 pct. i ulandsbistand. Danmark hører selvfølgelig til dem, men der er altså rigtig, rigtig mange lande, der ikke har leveret.

Derfor skal vi finde alternative finansieringsformer. Og ja, det arbejder vi på højtryk med. Der er bl.a. lige nu 14 forskellige finansieringsforslag på bordet i de internationale forhandlinger, og vi arbejder også sammen med nogle af de mere private organisationer, der sidder og prøver at regne og regere på alternative finansieringsmekanismer.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:01

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er meget enig med klimaministeren i, at det ikke kun handler om løfter, det handler også om at finde alternative finansieringsmekanismer, og det kan være en af løsningsmodellerne i forbindelse med mødet i København.

Der er jo så også det andet element. De rige lande er nødt til at forpligtige sig på nogle løfter og i hvert fald levere på de løfter, de har givet indtil videre. De sidste 7 år har de rige lande i verden lovet 18 mia. dollar til klimatilpasninger i udviklingslandene. Af dem er der leveret 0,7 mia. dollar; en nylig opgørelse i The Guardian viser, at vi på den måde er bagefter.

Det er nødvendigt – i virkeligheden før topmødet i København – at sørge for, at der bliver åbnet op for nogle af de her kasser med penge. Der forventer jeg faktisk, at ministeren gør en indsats på internationalt plan for at få de internationale aktører til at levere på det her.

En ting, jeg godt vil have ministerens svar på, vedrører jo, at der også er forskellige finansieringsmekanismer i spil. Der snakkes både om Verdensbanken, og der snakkes om FN-sporet, altså om CIF eller UNFCCC. Jeg vil gerne spør-

ge: Har den danske regering lagt sig fast på, hvad for en af modellerne man forfølger?

Kl. 14:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:02

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Nej, vil jeg sige til det sidste, for der er ikke kun én model. Der er mange steder, man kan lægge penge. Brasilien har deres Amazonasfond, og man kan lægge dem i CIF'en. Det, der er vigtigt, er, at man også sørger for at komme op med nogle reelle penge, nogle reelle beløb, som vil virke forhandlingsunderstøttende.

Det vil sige, at det skal være noget, så ulandene kan sige: Det var nogle penge, som vi godt kan se I ikke ellers havde tænkt jer at give os. Det er det, der vil være vigtigt også for det psykologiske forhandlingsklima, for at de altså kan se, at når vi beder dem om at gøre noget ekstra, må vi til gengæld også komme med lidt ekstra penge. Ellers vil de sige: Det kan ikke være os, der skal bidrage på nuværende tidspunkt, for det er ikke først og fremmest os, der har skabt problemet; det er den rige del af verden.

Så ja, svaret er, at Danmark arbejder for alle de der ting, inklusive i øvrigt også det, der blev påpeget før, om tilpasningsfonden. Den har været for længe om at komme i gang, men jeg tror, at fru Pia Olsen Dyhr ved, at det bl.a. var Danmark, der i EU-sammenhæng i Potzdamm preskede på for, at vi nu endelig kan få den i gang. Det er i hvert fald et vigtigt signal at sende til udviklingslandene, at nu kommer den i gang.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr, det sidste spørgsmål.

Kl. 14:03

Pia Olsen Dyhr (SF):

En af de ting, som man i hvert fald er bekymret over i udviklingslandene, er spørgsmålet om Verdensbanken. Man har generelt ikke tillid til, at Verdensbanken kan fordele midler til klimatilpasning i udviklingslandene, fordi den finansielle arkitektur i Verdensbanken jo hovedsagelig består af de rige landes økonomier. Der er i hvert fald en god og grundig skepsis i udviklingslandene, og jeg har noteret mig, at præsident Obama nu også har været ude at sige, at Verdensbanken ikke er noget interessant forum for USA at putte penge i, fordi Verdensbankens energistrategier har fokuseret på kulkraft.